

KS Praha: Z čeho vyrůstáme

Základní hodnoty, učení, oblasti etiky a životní praxe, které chceme předat

Jsme tu pro Boha

Sbor KS Praha existuje v první řadě pro Boha. Vznikl z touhy po radikálním následování Ježíše Krista a po rychlém šíření evangelia.

Boží slovo jako základ

Usilujeme o poznání a uplatnění celé hloubky Boží vůle, obsažené v Bibli, Božím slově.

Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vystrojený ke každému dobrému skutku. (2Tm 3,16–17)

Znovuzrození, křest na základě víry

Přijmout Krista osobně znamená chtít se mu podřízovat ve všech oblastech života, v nejsoukromějších osobních věcech, o kterých se třeba ani nemluví, i v každém rozhodování, které se projeví navenek. Bůh začne náš život proměňovat. Rozhodnutí pro život s Ježíšem je potvrzeno křtem. Každý nový křesťan potřebuje osobní doprovázení zkušenějším křesťanem.

Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (J 3,16)

Moc a přítomnost Ducha svatého (křest v Duchu svatém, duchovní dary, ovoce)

Vztah s Kristem vede k naplnění Duchem svatým, kterým je umožněno užívání duchovních darů. Zároveň s dary **chceme nést ovoce** Ducha.

... ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země. (Sk 1,8)

Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu. Neboť jednomu je skrze Ducha dáváno slovo moudrosti, jinému podle téhož Ducha slovo poznání; dalšímu víra v též Duchu, jinému dary uzdravování v též Duchu; jinému působení mocných činů, jinému proroctví, jinému rozlišování duchů, dalšímu druhy jazyků, jinému pak výklad jazyků. Avšak to všechno působí jeden a týž Duch, který rozděluje každému jednotlivě, jak sám chce. Neboť jako tělo je jedno, ač má mnoho údů, a všechny údy jednoho těla, ačkoli je jich mnoho, jsou jedno tělo, tak i Kristus. (1Ko 12,7–12)

Modlitby za nemocné

Věříme, že Bůh uzdravuje i dnes.

Na nemocné budou vzkládat ruce a budou se mít dobře. (Mk 16,18)

Život ve světle

V našem společenství usilujeme o úzké otevřené vztahy, **jejichž východiskem a cílem je láska**. Mluvíme o životě ve světle, kdy každý potřebujeme být vykazatelný nejen Bohu, ale i druhým. Ke společenství s Bohem patří vyznávání hříchů. Uplatňujeme církevní kázeň podle Mt 18,15–17 počínaje napomínáním až po vyloučení z církve v případě nekajcnosti. Vykazatelnost očekáváme i od vedoucích.

Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1J 1,7)

Řekneme-li, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti. (1J 1,8–9)

„Jestliže tvůj bratr proti tobě zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima. Poslechne-li tě, získal jsi svého bratra. Jestliže by však neposlechl, vezmi s sebou ještě jednoho nebo dva, aby ,ústý dvou nebo tří svědků byl potvrzen každý výrok‘. Jestliže by je neposlechl, pověz to shromáždění, a jestliže by neposlechl ani shromáždění, ať je ti jako pohan a celník.“ (Mt 18,15–17)

Každodenní křesťanství

Bohoslužba se neodehrává jen v církvi. Z moci Božího Ducha potřebujeme žít jak na shromážděních, tak v každodenním životě. Mezi životem v církvi a mimo církve není v této věci rozdíl.

Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu. (Ř 12,1)

Každý má svůj dar pro všechny (jednota v různosti)

Každý je povolán a obdarován ke společnému dílu. Chceme být sborem, kde své místo nacházejí všechny generace.

Jako máme v jednom těle mnoho údů a všechny ty údy nemají stejný úkol, tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu, ale jednotlivě jsme údy jeden druhého. (Ř 12,4–5)

Sdílení evangelia

Jde nám o duchovní i početní růst. Kořenem duchovního růstu je láska k Bohu. Chceme šířit evangelium, zakládat nová společenství a vysílat misionáře do zahraničí.

Jděte tedy a čiňte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. (Mt 28,19–20)

Modlitby za Izrael

Od počátku sboru se modlíme za pokoj pro Izrael a za to, aby se Židé obrátili k Ježíši Kristu. Izraelem rozumíme židovský národ a izraelskou zem, bez ohledu na politickou situaci.

Na tvých hradbách, Jeruzaléme, jsem ustanovil strážce, po celý den i celou noc nikdy nebudou zticha. Vy, kteří připomínáte Hospodina, nedopřávejte si klidu. Ani jemu nedopřejte klidu, dokud Jeruzalém neupevní a dokud ho neučiní na zemi slavným. (Iz 62,6–7)